

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ
 Цена за Србију:
 на годину 6 дин.
 на пола године 3 дин.
 за стране земље на годину 9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА
 ЈЕ У ЗДАЊУ
 ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
*Преглату ваља слати унутрњом на општин-
 ски суд а све кореспонденције на уредника*
 РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.
 Неплаћена писма не примају се.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАЈ

одбора општине београдске држан 14 Новембра 1887 г.

почет у 5½ час. по подне.

(по стенографским белешкама).

Присутствовали: *председник* општ. г. Ж. Карабиберовић, члан суда Јанаћ М. Јанковић, чланови одбора г. г. Ст. Добривојевић, В. Дучић, Дим. Наумовић, Јанаћ Х. Фичо, Милош Симоновић, Алекса Богатинчић, Др. М. Т. Лeko. Павле Матић, Ферд. Розелт, Марко Стенановић, Јов. Петковић, Јов. Дилбер, и Сам. Пијаде.

Председник. Молим вас, господо, састанак је отворен; чујте протокол одлука прошлога састанка.

Секретар (прочита).

Председник. Има ли ко шта, да примети („Нема“).

На дневном је реду избор црквених тутора. Обичај је: да црквене старешине предложу кандидате за туторе, и сад су тако урадили; но како је то бирање ваше право, до одбора стоји хоће ли њихову кандидацију примити или је мењати. Молим вас, чујте тај списак.

Секретар (прочита).

Одбор је по прочитању списка изабрао:

при Саборној цркви за главног тутора: Милију Карастојановића, *за помоћнике:* Ристу Атанацковића агента, Горчакова Миловановића воскара, Јована Петровића (досадањег) и Владу Ђ. Илијћа трговца.

при Палилујској цркви: за главног: Јована А. Живковића бакалина; *за помоћнике:* Косту Чупића земљоделца, Никољу Ђорђевића бакалина, Мих. Х. Максимовића кафецију и Тодосија Павловића бакалина.

при Вознесенској цркви: за главног: Петра Лазаревића трг.; *за помоћнике:* Вучка Илића (досадањег), Јоцу Шандоровића трг. и Манојла Зографа бакалина на Теразијама.

при Дорколској цркви: за главног: Владислава Ђорђевића бак.; *за помоћнике:* Нестора Ристића и Тасу Мијаиловића бакалина.

Председник. Сад је на реду избор поротника. Ја сам замолио Мих. Кретића, да нам састави један повећи списак лица, која би могла да буду поротници, те тако лак-

ше да можемо избор извршити. Молим вас чујте предложена лица.

Секретар (прочита).

Одбор је изабрао:

Јев. Живковића абаџију, Саву Цветковића асурџију, Димитр. Милутиновића апотекара, Аврама Тирића трговца, Димтр. Субашића трговца, Димитр. Јовановића трговца, Јована С. Гинића трговца, Стевана Зорића берберина, Ванђела Тому дуванџију, Васиљка Дамњановића предузимача, Арона М. Леви трговца, Живој. Стојановића сарача, Петра Вељицки кафецију, Стевана Павловића лончара, Лазара Дашковића кафецију, Дијаманд. Николић кафеџија, Петра Ђурића магацију, Јеврема Марјановића земљоделца, Јована Ђуровића механџију, Милоша Гођевца гвожђара, Стеву Стефановића — Нишлића трговца, Периклеса Заку трговца, и Тошу Миличевића кафецију код „Наде“.

Председник. Сад треба да изберемо присутнике при кривичним испитивањима у топчидерској полицији.

Одбор је изабрао: г. г. Н. Крупезевића свештеника, Никољу Миловановића гостионичара и Димитрија Петровића гостионичара и бакалина.

Председник. Лебари су ми поднели молбу којом траже повишење цене хлеба. Ја сам с тога наредио нашем контролору, да се извести о цени брашна и жита.

Молим вас, чујте његов извештај.

Секретар (прочита извештај) а пре тога молбу еснафа лебарског).

Васа Дучић. Молим вас г: Председниче, је ли ово било и пре на дневном реду („није“), е онда нека остане за идућу седницу, кад буде више одборника и док се извештај о ценама брашна и жита.

Председник. Ја ћу у идућој седници изнети одбору цене жита и брашна па ћемо према овоме одредити цену хлеба.

У последњој седници изнео сам вам план илице, коју мисли подићи наш рачуновођа. Комисија, за то одређена, поднела је свој извештај. Молим вас чујте га.

Секретар (прочита).

Васа Дучић. Ја сам противан давању тих концесија, Овде он тражи неку концесију, да он сам може подићи илицу.

Председник. Главна је ствар овде ово: он тражи, да му се да једно стално место. На моју примедбу усвојено је, да му се да под тим условом: „док општини не затреба“. И ја мислим, да му је оно земљиште под тим условом и дато, јер нам може затребати н.пр. за трговачке цељи. А и то му је наглашено: да је мора тако удесити, да под њу не могу залазити мрцине и овде кужити воду.

Васа Дучић. Ја предлажем, да уђе још и услов: да он то право на илићу не може пренети на другога.

Стева Добријевић. Шта се то тиче општине.

Председник. Ја разумем г. Дучића у овом смислу. Ми имамо овде 3 илићара ово ће бити 4-ти. Може доћи какав странац, коме ће наш рачуновођа препродати своју илићу а тим и своје право на онај део обале, где му је илића. Сад ће свет виковати: како ми упропаћемо наше грађане а потпомажемо странце и бацаће кривицу на нас. Ми не можемо бранити човеку, да не сме препродавати илићу. Но му можемо одредити друго место.

Тај илићар има у неку руку и концесију, јер док други илићари морају ићи сваке године полицији, да им одреди место, дотле ће овај имати стално одређено место „док оно општини не устреба.“

Ако хоће, да прода своју илићу другоме, онда купац мора доћи к' нама и тражити понова одобрења за место.

Дакле, молим вас, чујте, како ће гласити закључак. *Секретар* (прочита).

Др. Марко Лeko. Да ли ће женско купатило бити одвојено?

Секретар. То се види из плана (показује план).

Васа Дучић. А да ли ће се кренути данашње илиће са места, где су до сада постојале.

Стеван Добријевић. Шта се нас тичу оне страћаре; ми хоћемо да имамо модерну илићу.

Председник. Ствар је решена.

Самуило Пијаде. Ми би требали да нагнамо и данашње илићаре, да осигурају своја купатила те да се у будуће лешеви и други заразни предмети не могу да подвлаче и тјују воду.

Председник. Надлежност је полиције да се за то са-стара; што ће она сада, кад се ово изнело и констатовало, без сумње учинити.

Сад имамо још неколико уверења за кривце и ђаке. По прочитању акта одбор је

изјавио:

да непознаје: Косту Николића чобанина, Ђурку Живановића слугу, Трифуна Павловића слугу, Новицу Јрујића амалина, Димитрија Стојановића пиљара, Илку Курини служавку, Франциску Лебер служавку, Петра Христића скитницу, Владимира Аћимовића каф., Темелка Мијаиловића надничара; а да су доброг владања а сиротног имовног стања: Спасоје Рајић кројач, Димитр. и Јанко Стојановић свирачи, Андрија М. Здравковић писар; а да су доброга владања а средњег имовног стања: Вељко и Милева Јовановић кафеције и Мијаило Штајнлехнер предузимач; а да су сиротног стања ђаци: Крета Симић и Милан М. Миљковић.

Јован Дилбер. Имам интерпелацију на председништво. На „зеленом венцу“ купљени су неки потписи за непове-

реће одбору. Је ли председништво, или Суд добило какав такав акт?

Председник. Није.

Седница је закључена.

(Трајала је до 7. сах у вече).

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

РУСИЈА И ГЕРМАНИЈА

Новинарска разлагања, у европској политици, од последњих месеца, ушла су у једну, грозничаву, фазу, која нам показује, изванредну, слику барометарске осетљивости. Она ужурбана делашност у војничким спремама, које се, на све стране, са изванредном брзином довршују; сумњиви погледи германије на популарисаног, модерног, полубога у француској, у чијим се очима огледа скори реванж; умирујуће беседе Салисберијеве код лорда-мера и Флурансове у дому посланичком, поводом неутралисања сучекког канала; кретање руске војске према границама Немачке и Аустрије; све то даје Европском новинарству, повода, да у овом хаосу, који нас подсећа на зидање вавилонске куле, чује потмулу Марсову грмљавину, која нам, из далека, наговешћује бурне дане у блиској будућности. Је ли ова „блиска будућност“, у току недеља, месеца или, можда, године, то нико незна. Њезин дах већ се осећа; хоће ли она наступити данас или сутра, то питање никога не умирује. Под небом политичким кружи орлушина, са раширеним крилима, спремна сваки час, да се, као стрела, на свој плен устреми; и шта је стало, расплашеној, политичкој, голубици хоће ли орао сад или после ово учинити? Она стрепи; јер зна да је постала жртвом, на коју стреми поглед орла марсовог. —

Но поред ових весника будуће борбе, који често могу и да обману, имаде, у последње доба, један озбиљнији момеат, који нам даје повода да у ове фаталне предзнаке у многومه поверујемо. Економска борба, између Германије и Русије, све се већма заоштрава, узимајући на себе доста одсецањ облик, тако, да ми већ видимо и неке знаке формалног па и стварног непријатељства, између двеју велесила, које, за толико година, раме уз раме, вршише свој триумфални поход кроз унакрсну ватру европске политике. Ако узмемо да се економска борба, нарочито између пријатељских сила, незапочиње, тек онако, форме ради; и да такву борбу непокрећу обични и сићушни узроци, онда ову запетост између две суседне монархије неможемо друкчије објаснити, него као први сукоб, који обично предходи нечем озбиљнијем и тежем. Истина, Меркур је заклонио, леђима, Марса, али поред свега тога, као да над главом Меркуровом депрша Марсова перјаница.

Али како било ; преставили ми да је ова економска борба весник већим , судбоносним, догађајима , по целу Европску ситуацију, или да ће се напослетку изравнати са уступцима , које би Русија од Немачке добила ; или ти, најпосле , да ће ова економска борба приморати Русију да још, за неко време, одложи извршење свога главнога плана на истоку, те да се, хтела не хтела, наново увуче у замке Немачкога савеза ; ипак зато наше је мишљење, да је ова економска борба најозбиљнији догађај, у овом политичком заплету ; озбиљнији него што је покушај нових савеза, између Прајске, Аустроугарске и Италије; озбиљнији и од самога, отвореног, бугарског питања, које очекује најситнију варницу па да плане. Ова озбиљност и довела нас је на помисао да се мало са њоме забавимо. Питање је, дакле ; хоће ли у овој, започетој, борби Русија или Германија штетовати? Ко ће први малксати? Бели или црни орао? Да покушамо.

Приближно решење овога питања зависи, већином, од тога, ако знамо са каквим, економским, силама располажу Германија и Русија, једна према другој. Нису нам, *у свему*, познати статистички податци, међусобног, извоза и увоза њихових за последње доба ; али, ако узмемо да од 1885 год. па на овамо, није, Бог зна каква, разлика, онда имамо овакав преглед.¹⁾ Русија увози у Германију само сирови материјал. Овде не узимамо у обзир нешто прерађивине и полупрерађевине, које ни издалека, нису приближне да би могле у своје извозу какву улогу играти. 1885 године извезла је Русија у Германију сировине око 135 милијуна рубаља; а Германија је увезла у Русију 133½ мил. рубаља. Излази, дакле, да је Русија за 1½ милијун рубаља унела вишка у своју земљу, а толико Гер-

¹⁾ Податак статистички из „Новог Времена.“

манија добила дефицита. Но, овде треба имати на уму да Русија извози само сировину док Германија увози у Русију, осим своје сировине и полу прерађиване, још и прерађен материјал на 40 мил. руб. Значи, дакле, да Германија ако и губи, по количини, на својој сировини ова индустријално добија. И тако Русија стоји према Германији у овој економској борби, као земљорадничка сила према индустријалној; што много значи.

Сад наступа питање: може ли Русија, у овој неравној, економско-трговачкој, борби издржати без Германског увоза, ако би следовало спречавање извозу Руске сировине у Германију?

Пр него ли, на ово питање, дамо свој одговор, према фактима са којима располажемо, нека нам се допусти да покажемо на један пример. Германија је до пре тридесет година била много већма поплављена артиклима енглеским, а данас она, у многим стварима конкурише Енглеској. Онда је Германија, према Енглеској, у погледу индустријалном, стајала много грђе него ли данас Русија према Германији. И поред свега тога, Германија се ослободила од Енглеске тако, да данас она има, на све стране, подигнуте фабрике, радионице, самосталне пијаце, које конкуришу страним; велики кредит итд. Осим тога, све германске жељезнице израђене су у земљи од материјала из земље узетог. Напори Германије, да се од економске преваге богатог Албиона еманципује уродили су, за врло кратко време, неочекиваним плодом. Само тим фактом Германија је већ заслужила да ступи међу првостепене силе, као сила од одсудног значаја. Овај факт дао је Германији могућност да онако брзо развије своју војничку снагу, која 1870 год. до ногу сагре сувоземног савезника нове картагене, гордога Албиона. Па кад помислимо на то,

ТРИ СУСРЕТА

ОД И. С. ТУРГЕЊЕВА.

ПРЕВЕО
Језта Угричић

(НАСТАВАК)

Ишао сам, и признајем, како сам већ био сви-као на ове дивоте, мислио сам само на то, како бих што раније доспео до свога стана, кад ал, на један пут с навиљона управо изнад зида, поред ког пролажах, зазвуча женски глас. Певао је некакву, мени непознату, песму, а у томе звуку беше нешто призивајуће; изгледаше толико прожман страсном и радосном жудњом израженом у речима песме, да сам и неотице застао и дигао главу. На навиљону беху два прозора, но оба беху затворена капцима, кроз чије је уске отворе једва струјила светлост на поље. Поновив два пута —

viēni, viēni.... изумре глас, зачу се лагани звук жица, као на гитару, који је онао, зашупти халљина, зашкрипи под. Зраци светлости с једнога прозора нестану..... неко је из нутра пришао к прозору и прислонио се на њ. Потскочим два корака назад. У једанпут се отворише капци; пуначка женска, бело одевена, промоли своју прекрасну главу, па пружив према мени руке, проговори: „Sei tu? Збуним се не знајући шта да кажем; но у исти мах незнанка се с лаким криком трже назад, залупи капцима, светлост помрче још јаче, као да је нестало из те собе. Остадох непомичан и немогах за дуго да дођем к себи. Лице ове женске, за тренутак синувше предамном, беше поражавајуће лепо. Оно је и сувише брзо нестало испред мојих очију, да би му могао одредити сваку црту; али општи утисак остаде неописано снажан и добок..... Одмах сам осетио, да тога лица не ћу лако заборавити. Месец удараше својом зраком управо на онај

онда можемо ли рачунати на услове, који би и Русији створили могућност да се еманципује од Германије, много слабијег ривала, него што то беше Њојзи Енглеска? Да видимо.

За своју сировину, коју Русија износи у Германију, добија од ње, у замену, прерађени и полу прерађени материјал, од кога велики део може и сама произвести; или артикал, који ни Германија сама не производи, него са њиме води комесијалну трговину, као што су то: кафа, чај и т. д. Што је Русија изложена, са ове стране, подчињености, томе је узрок што Русија није на време хтела или могла, да развије своју индустрију и трговачку флоту. Али из тога не излази да Русија није и сада у стању да се од тога, са свим, ослободи; јер и ако је ово слаба страна Руске трговине и индустрије, у толико је слабија страна Германије према увозу сировине из Русије, пошто је ова сировина нужнија Германији, него ли Русији производи и комесијални увоз из Германије. Ако би Русија спречила увоз из Германије зацело би се у економској политици Русије осетила нека реакција; али та реакција била би слична болесничкој кризи, која окреће здравље на боље. У земљи би остало $133\frac{1}{2}$ мил. рубаља, а тај тако замашан остатак имао би благотворног утицаја по развитак руских фабрика и трговине. Тај остатак створио би, међу њима, такав положај, какав данас има Германија према Енглеској. Осим тога, многа, сувишна сировина, спречена да се у Германију увезе, била би принуђена да се у земљи преради, па би се извезла на Европске пијаце по пробитачнију цену него што вреди не прерађена сировина.

Податци, које исказасмо јасно сведоче, да се Русија нема, Бог зна чега, плашити од ово еко-

номне борбе и њезиног даљег развоја. Ма да она стоји, према Германији, као земљорадничка сила према индустријалној, ипак Русија има својих излазних тачака, са којих, у погледу економском, може, над Германијом, доминирати. Да споменемо овде још један важан момент, који Русију, у овом питању, на видик износи; а то је извоз Рускога шумскога артикла и грађевинског материјала за Германију. Оскудица коју Германија, са ове стране, трпи довела би је до непријатности, да осети, велике, материјалне штете; јер би, исту сировину и полу прерађевину, морала прекупљивати из треће и четврте руке, плаћајући, за њу, куд камо, скупије него што би то чинила иначе.

Но, као год што нам ови економски и трговинчки податци сведоче, да је Русија на доста здравом земљишту у погледу економске борбе са Германијом, тако нам с друге стране, и географски положај Русије тврди, да би Германија морала по дуже време очекивати на економску победу. Узмимо, у обзир, само то: да је Германија, са свију страна, опкољена већ давно развијеним индустријалним земљама. Извоз њезиних артикала и прерађевина, као и комесијалних производа имао је оче видног успеха у Русији. Ако јој тај пут буде затворен, онда, куда ће она? У Француску? Не! Индустријална француска сатрла је, у својој земљи, немачку трговину из економских и политичких разлога. У Енглеску? Ни тамо не! Владарка мора крстари по целоме свету тражећи пијаце производима, које је њезина индустрија нагомилала. У Аустроугарску? Ни тамо! Све ове силе рачунају се у представнике индустрије првога реда. Немачки производи не би успели тамо. Док, на против, Русија имаде, за собом, Азију; сам Авганистан довољан је да у могућој економској кризи сачува од очајања

прозор, где се она појавила, и боже мили! како дивно блиснуше у његовој сјајности велике јој тамне очи! Како густим валом преливаху се полураспуштене јој црне власи низ округла рамена! Колико беше стидне њезности у меком повијутку њезина стаса, колико дражести у њезину гласу, кад је ускликнула — у оном журном, па ипак звонком шапату! Стајао сам дуго, дуго на оном месту, па онда пређем на другу страну до самог зида и станем у присенак, одакле сам журно погледао на павиљон. Слушам..... слушам напрегнутом пажљивошћу..... Као да сам чуо нечије тихо дисање иза прозора, као да сам чуо некакав шапат и слатко смејање. Зачујем из далека неке кораке..... они долажаху све ближе и ближе; човек мога раста указа се на крају улице, брзо приђе вратима крај самога павиљона, куну један пут, па други пут, запева тихо: „Ecco ridente“..... враташца се отворе а њега без шума нестане у њима. Чисто се стре-

сем, климнем главом, и љутито набивши шешир на очи, одем незадовољан кући. Сутра дан сам узалуд пролазио читава два сахата покрај павиљона..... а увече оставим Соренто, не посетивши ни Тасов дом.

Па сад нека читалац престаји себи то изненађење, које ме снађе, кад сам у стени, у готово пустом крају Русије, зачуо онај исти глас, ону исту песму.... Била је ноћ, као и онда; и сада је, као и онда, долазио глас из осветљене непознате собице; као и онда био сам сам. Срце ми је јако ударало. „Да није то сан?“ помислио сам. И опет се разлеже последње — *Vieni*.... Да се неће и сада отворити прозор? Неће ли се на њему показати женска. Прозор се отвори. И на прозору се указа — женска? Познао сам је одмах, ма да сам био удаљен педесет корачаји, и ма да је лаки облачак заклонио месец. То беше она, моја незнанка, она из Сорента. Но овога пута не пружи ми своје об-

белог, севернога, орла на кога се прни, Гермински, орао устремио да га у висини полета спречи.

9 Новембра 1887 год.

Београд.

Драг. Ј. Илић.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Чувена афера са орденима, у Француској, заузела је у последње време политички значај, који прети да републику доведе у доста неповољан положај. Ухваћена писма Вилзонова, зета Гривијевог, учинила су таку узбуну у јавном мњењу, код свију политичких партија, да се у опште та ствар може зајазити једино по цену Гривијевог одступања са столице председника републике. После уверавања самога Гривија и његових органа да он неће ни по коју цену напустити Тилерије, баш да би се и доказала кривица Вилзонова, ево данас, видимо да је Гриви пристао напустити председничко звање, остављајући републику милости Божијој. Но Гриви не уступа за то, што он то сам тако хоће. Он је приморан, притиском партија, које га на то гоне и из којих још није у стању да састави погодан кабинет на место досадашњег. А то значи, партије су изгубиле поверење у њему и неће под његовом управом да владају.

У овоме хаосу партијских несугласица, као да се највише радују Бонопартисте, који и ако се осећају још немоћни да се против Републике от-

нажене лепе руке, као онда: лако их је скрстила, и наслонивши се на прозор, ћутећи је гледала некуда у врт. Да, она је то, њезине су незаборављене црте то, и лепе очи, којима невидех равних. Широко бело одело и сада обвија њезино тело. Изгледаше ми нешто пунија, него у Соренту. Све је на њој дисало уверењем и дахом љубави, ликом красоте и спокојством среће. Дуго се није ни мрнула, затим се окрете у собу и нагло исправивши се, кличе својим јасним, звонким гласом три пута: Ad-đio! Далеко, далеко разплинуше се прекрасни звуци, и дуго још дрхтаху, слабећи и изумирући над липама врта, и за мном у пољу, и свуда. Све се около мене, за неколико тренутака, беше испунило гласом ове женс, све звоњаше одговором њој — звоњаше њом самом. Она затвори прозор, и за мало па се погаси светлост у дому.

Чим сам мало дошао к' себи — а то, признајем, не беше у брзо — одмах се упутих низ врт

ворено боре ипак се паште да свуда, где им је могуће, баце камен спотицања, тримфалним колима републике. У овој борби виде они само то, да република растрзана таквим начином на послетку мора клонуту у раширена објатија каквог „плачевног пак и порабощеног“ Наплесида. За то се из све снаге и радују паду Гривијом, па ма сами пристали за извичу на место његово и Буланжера, предпостављајући да им је милија и Генералска униформа него ли грађански капут. Хоће ли они из тога какве вајде добити, у то ми сумњамо.

Но што је у овоме хаосу најзначајније: Француска се република усрећила са једним републиканцем више, и то републиканцем који је жешћи и напреднији и од самих најжешћих републиканаца. Жером Наполеон издао манифест на народ, скида са главе круну, узвикујући: Живела република,“ Позива народ против непријатеља републике, противу оних, који хоће да је прождеру и узвикује: „Французи, не будите слепи! у мојим је рукама освећени мач француске републике. Пођите за мном па ће те видети како се република чува!“ Штета, што ова коцкарска политика подсећа јако на хамскога бегунаца, те народ, место да је одушевљено за Жеромом полетио и неозбире се на поштованог принца, који у недостатку истинске круне, носи на глави још и данас круну — од папендекла.

У *Берлину* као да је ратоборни дух почео малксавати, у след беседе гвозденог канцелара, у којој се, између осталог, каже, да је Немачка водила, до данас, успешно политику мира и спо-

двору, и дођем до једних затворени врата, пробам... затворена. На дворишту не видиш ничега необичног; у једном углу под стрејом стоје кола. Предња им половина сва упрекана сувим блатом па се бели на месечини. Капци на дому заковани као и пре. Приговарао сам себи што пре тога дана нисам бар у недељу свратио у Глино. Више од по часа обилазио сам тако не знајући шта да радим, док најзад нисам обратио на себе пажњу старог пса, који ипак зато не залаја, него ме тек онако иронички погледа својим жмирећим, сањивим очима. Разумео сам овај поглед, и удалим се. Но нисам одмакао ни по врсте, кад, наједаред зачујем за собом коњски топот... после неколико тренутака коњаник, на враном коњу, крупним касом промаче мимо мене окренувши ми се лицем тако, да једва спазих орловски му нос и прекрасне бркове испод натучене капе; затим окрете десно и замаче шумарком. „Дакле и он!“ — помислим и некако ми

разума и да је у томе свој успех постигла. У колико је ово истинито можда ће нам скоро будућност показати. И поред све „те успешне политике“ ми видимо, да се на тапет износе све нова и нова отворена питања, која се само заплещу. Хоће ли их Бизмарк решити на славу мира или је његова беседа само, лоша, јагњећа, маска иза која се кезе зуби вучији, то ће мо видети. Довољно је што поред овога утешителнога збора видимо још и Русију, која шаље своју војску према Немачкој и Аустрији; Влашку која повећава коњицу; бугарску, која се очајнички бори да исплива из хаоса који се као аркан око ње све више сплета, и Француску, која све већма распаљује шовинизам реванжа. Ко зна, можда су све ово оптичке обмане, које ће после Бизмаркове беседе умукнути и расточити се „јачко врази јего пред лицем Господа.“

ИСПРАВКА

У 43-ем бр. општ. новина од 5. Нов. т. г. подкрала се једна штампарска погрешка. Тако, на стр. 435 у реду 14 оздо а у I-ом ступцу одмах у говору г. М. Степановића, где се завршује са речју: „што га је изнео г. Добривојевић“ треба да стоји: за свим г. Председник ушта:

Даље на стр. 436, ступцу II у реду 7 оздо, изостала је читава реченица. Треба да стоји овако: *ко је за то, да се нови одборници бирају од овог Новембра, а стара да одступе, гласаће: „за;“ а ко је за то, да се збор држи у фебруару идуће год. гласаће: „против.“*

чудновато узври у срцу. Учинило ми се, да сам га познао! цела његова спољашност јако ме посећаше на оног човека, који мимо мене уђе на баштенска врата у Соренту. За по часа већ сам био у Глино код свога домаћина, пробудим га, и станем распитивати о томе, ко ли је дошао у средњи дворца. Он ми је силом одговорио да су дошле спахинеце.

— Да, али какве спахинеце? запитам нестрпљиво.

— Па такве — госпође, одговори он сањиво.

— Али какве госпође?

— Па као и све обичне госпође.

— Руске?

— А да какве би биле? извесно руске.

— Да нису туђинке?

— Аја!

— Јесу ли давно дошле?

— А, наравно, не давно.

ТРГОВИНА

Стање пијаца

Београд, 20 октом. 1887 год.

(од 13 до 18 Новембра)

Препило је преко општинског кантара:

170 741	кила	Пшен. це	по 10.50	дин.
69.390	"	Пшен. браш. (лебног	" 15.—	"
1.263.806	"	Сувих шљива од	17—20.—	"
11.354	"	Кукуруза.	" 8.50	"
23.452	"	Ораја	" 25.—	"
5 562	"	Јечма	" 7.50	"
21.820	"	Овса	" 7.50	"
	"	Ражи	" —.—	"
22.200	"	Мекиња	" 7.—	"
1.800	"	Криза	" —.—	"
7.724	"	Пасуља	" 25.—	"
	"	Коре брезове	" —.—	"
4.791	"	Лука црна	" 7.50	"
1.237	"	Катрана	" 20.—	"
31.600	"	Креча	" 3.50	"
94.890	"	Сена	" 4.—	"
3.750	"	Сламе	" 2.50	"
605	"	Кајмака	" 105.—	"
.261	"	Лоја топљеног	" 65.—	"
819	"	Сира	" 70.—	"
20.600	лит.	Ракије меке	" 20.—	"
	"	" " љуте	" —.—	"
2.500	"	" " комове	" 32.—	"
178.400	"	Вина црна	20—32.—	"
27.500	"	Вина бела	20—32.—	"
25.384	кила	Свиње	" 65.—	"
21.543	"	Кромпира	" 7.50	"
	"	Грожђа	" —.—	"

— Да ли су на дуже време дошле?

— Е, то се не зна.

— Јесу ли богате?

— И то се не зна. Можда су и богате.

— Није никакав господин с њима дошао?

— Господии?

— Да, господин.

Старац уздахну.

— О, ох, господе! проговори он зевајући. —

Н... не, господин... није... господин, рекао бих да није. Напослетку, не знам! додаде на једанпут.

— А какви суседи још овуда живе?

— Какви, зна се какви — свакојаки.

— Свакојаки! А како се зову?

— Ко, спахинеце? или суседи?

Опет старац уздахну.

— Како се зову? промрмља он. — А Бог их свети знао, како се зову! Старија се, чини ми се,

Поротници за варош Београд.

Према чл. 6. закона о пороти, општински је одбор у седници својој 14. ов. мес. изабрао следећа лица за поротнике вароши Београда идуће 1888 год. и то:

Јевр. Живковића абацију, Саву Цветковића асурцију, Димтр. Милутиновића апотекара, Аврама Тирића трговца, Димитр. Субашића трговца, Димитр. Јовановића трговца, Јовава С. Гинића трговца, Стевана Зорића берберина, Ванђела Тому дуванцију, Васиљка Дамњановића предузимача, Арона М. Леви трговца, Живој. Стојановића сарача, Петра Велички кафецију, Стевана Павловића лончара, Лазара Дашковића кафеција, Дијаманд. Николић кафеција, Петра Ђурића магазицију, Јеврема Марјановића земљеделца, Јована Ђуровића механцију, Милоша Гођевца гвожђара, Глишу Јосиповића гвожђара, Стеву Стефановића — Нишлића трговца, Периклеса Заку трговца, и Тошу Милићевића кафецију код „Наде.“

Ово се на основу чл. 8 горе поменутог закона предаје јавности.

Од стране суда општине вароши Београда 16 Новембра 1887 у Београду АБр. 1068.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Уредништво је добило на приказ ове књиге:

ПАТНИЦА

РОМАН

од

ЈАКОВА ИГЊАТОВИЋА*1. књига*

Добити се може само у штампарији А. Пајевића у Новоме Саду.

Цена је књизи 60 новч.

Изашао је из штампе:

ОРАО**ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ КАЛЕНДАР****ЗА 1888 ГОДИНУ**

СА ОВОМ САДРЖИНОМ:

Календарски део.

Народни добротвори. Димитар Анастасијевић — Сабов оснивач Карловачке гимназије (са сликом).

Прослава 25 годишњице српског народног позоришта у Новом Саду.

Педесето годишњица Текелијног завода.

Пчеларске поуке.

Народна настава.

Ратарске поуке.

Народна привреда.

Виноградарске поуке

Сточарске поуке.

Народно здравље.

Забава. Лука Грабић слика из српског живота.

Покојници у 1887 год. Др. Ђорђе Паточевић. Никанор Грујић епископ и песник српски.

Слике: Др. Јован Ристић, Антоније Хаџић, Јован Живановић, Тодор Павловић, Глиша Гершић, Јован Драгашевић, Јоаким Вујић, Јаков Игњатовић, Максим Лудајић, Ђорђе Рајковић, Слике из Босне и Херцеговине, Слике из Црне горе и Срби око певача.

Може се добити у свима српским књижарама а цена му је 1 динар.

зове Ана Федоровна, а она друга.... Е, ту не знам како зову.

— Но, породично име, бар ћеш то знати?

— Породично?

— Да, породично... презиме.

— Презиме Да. Е... еј... бога ми не знам.

— Јесу ли младе?

— А, нису. То нису.

— Како?!

— Па млађој ће бити, тако ... више од четрдесет.

— Ти лажеш.

Старац заћута.

— Тхе, шта ћеш — ви ћете ваљда боље знати.

А ми, ето, не знамо.

— Но, баш си ми сад рекао! викнем зловољно.

Знајући из искуства, да из руског човека, кад

већ отпочне овим начином одговарати, не можеш ни за шта што год наметно извући (при том, тек што је старац лепо да спава, па се при сваком одговору по малко нагибао у напред, с детињаским изненађем отварајући очи, а с муком огледајући уста помазана медом првог слатног сна) — махнем руком, одбијем понуђену вечеру и одем у појату да спавам.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

БРАНИЧ

ЛИСТ ЗА ПРАВНЕ И ДРЖАВНЕ НАУКЕ

Бр. 19.

са овим садржајем :

Технички термини у законодавству од Др. В. Богишића.

Пројект закона о правозаступ. у Краљевини Србији.

(наставак-свршетак).

Из суднице XXII: Писмена изјава парничара, који не дође на рочиште, мора се узети у обзир.

Рад одбора за условно одпуштање кривица. Саопштио М. Дамјановић.

Весник.

Бр. 20.

Крађа, уломак из енглеск. казн. права. (Свршетак) од Ј. Ђ. Авакумовића.

Погледајмо опет мало на наше казнене заводе, од М. Дамјановића.

Међународно жељезничко право у време рата, од Љоренца Стојана (наставак).

Баштина и својина или колективизам и индивидуализам код Срба, (наставак) написао Мата Радосављевић.

Грижа савести код криваца, написао Х. Фери превео с француског М. М. Ш.

Нов пројекат казног законика у Италији.

Из суднице XXIII: Недостатци на писменом тестаменту не могу се доказивати сведоцима Весник.

Одговори администрације.

Изјава.

Прилог.

Вучена меница.

ИЗ ЦАРСТВА ДУХОВА

од

ТЕОЗОФА

Цена је 50. пр. дин. Може се добити у свима књижара и код издавача.

ПРИВИЛЕГОВАНА НАРОДНА БАНКА
КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ**ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 14. НОВЕМБРА 1887.**

	ИМАОВИНА	ДУГ	Сравњење са прошлим стањем
Главница		20,000.000.—	
Акција	20,000.000.—		
Привремене акције		10.000.000.—	
Акционари	7,500.250.—		
Банкноте у течају у злату	216.410.—	10,000.700.—	1.000.—
„ „ „ „ сребру } привремене	7,116.310.—		86.160.—
„ „ „ „ сребру } сталне	2,667.980.—		+ 489.670.—
Благајна у звечџем новпу у злату	1,564.739.07	4,569.380.50	— 45.085.38
„ „ „ „ „ сребру	2,641.803.68		+ 5.876.54
Стр. вредности и салда стр. кореспондената	362.837.75		— 7.407.67
Лисница у злату	1,170.169.19	4,124.071.59	— 39.139.57
„ „ сребру	2,953.902.40		— 41.385.04
Зајмови на државне обвезнице у злату	2,346.866.—	2,901.386.—	+ 302.450.—
„ „ „ „ сребру	554.520.—		— 6.809.05
Текући рачуни у Београду		653.028.15	— 5.505.98
Менице за наплату		18.273.03	
Кауције		117.125.—	
Полагачи кауција		1.000.—	
Оставе просте		1.000.—	
Остављачи простих остава		1.321.455.60	
Оставе по текућим рачунима		1.321.455.60	
Остављачи по „ „		5.230.56	
Резервни фонд		3.961.75	
Вредности резервног фонда			
Положене акције српске Народне Банке			
Полагачи акција „ „ „		235.579.54	+ 239.516.15
Разни рачуни			
	41,445.511.16	41,445.511.16	